

prima instanță: I.Nașco
instanța de apel: E.Secrieru, A.Parpalac, S.Leu

dosarul nr. 2ra-2579/13

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Baranov Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Baranov Alexandru împotriva Liceului Teoretic „Mihail Viteazul” privind obligarea eliberării carnetului de muncă, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 21 martie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de Baranov Alexandru și menținută hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 07 septembrie 2012,

c o n s t a t ă

La 25 mai 2012, Baranov Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Mihail Viteazul” privind obligarea eliberării carnetului de muncă, repararea prejudiciului material și moral.

În susținerea cererii reclamantul a indicat că, la 15 aprilie 2010 în baza ordinului Liceului Teoretic „Mihail Viteazul” nr.12p a fost concediat din funcția de profesor, în temeiul art. 86 alin. (1) lit.m) și 208 din Codul muncii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 20 mai 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Bender din 28 iulie 2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2011, a fost anulat ordinul Liceului Teoretic „Mihail Viteazul” nr.12p din 15 aprilie 2010, fiind restabilit în funcția de profesor de la 15 aprilie 2010 pînă la 31 august 2010.

Susține că, pînă la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată pîrîtul nu i-a eliberat carnetul de muncă.

Consideră reclamantul că, pîrîtul este obligat să-i achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de reținere a carnetului de muncă și penalitatea prevăzută de art.330 alin. (2) Codul muncii.

Urmare a neeliberării carnetului de muncă de către pîrît i-au fost cauzate suferințe psihice, stresuri în legătură cu lipsa unui loc de muncă și a salariului.

Cere reclamantul, obligarea Liceului Teoretic „Mihail Viteazul” de a-i elibera carnetul de muncă, încasarea de la Liceul Teoretic „Mihail Viteazul” în beneficiul lui a prejudiciului material în mărime de 38 892 lei pentru reținerea carnetului de muncă, penalității în mărime de 9 344 lei, prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 07 septembrie 2012 acțiunea lui Baranov Alexandru împotriva Liceului Teoretic „Mihail Viteazul” privind obligarea eliberării carnetului de muncă, repararea prejudiciului material și moral, a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Baranov Alexandru a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 21 martie 2013 a fost respins apelul declarat de către Baranov Alexandru și menținută hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 07 septembrie 2012.

La 04 iunie 2013 Baranov Alexandru, în termenul prevăzut de lege, a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei hotărîri de admitere a pretențiilor.

În susținerea recursului s-a indicat că, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, din ce și rezultă aplicarea eronată a normelor de drept material.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Baranov Alexandru urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Baranov Alexandru este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Baranov Alexandru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Baranov Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi